Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

28. oktober 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – forordning (EF) nr. 6/2002 – EF-design – artikel 4, 6 og 11 – sag om krænkelse – ikke-registreret EF-design – en del af et produkts udseende – betingelser for beskyttelse – en komponent af et sammensat produkt – individuel karakter – offentliggørelse«

I sag C-123/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Bundesgerichtshof (forbundsdomstol, Tyskland) ved afgørelse af 30. januar 2020, indgået til Domstolen den 4. marts 2020, i sagen

Ferrari SpA

mod

Mansory Design & Holding GmbH,

WH,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan, formanden for Fjerde Afdeling, C. Lycourgos, og dommer M. Ilešič (refererende dommer),

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Ferrari SpA ved Rechtsanwälte R. Pansch og A. Sabellek,

– Mansory Design & Holding GmbH og WH ved Rechtsanwältin B. Ackermann,

* Processprog: tysk.

– den tjekkiske regering ved M. Smolek, J. Vláčil og T. Machovičová, som befuldmægtigede,

– den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino,

– den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget,

– Europa-Kommissionen ved É. Gippini Fournier, T. Scharf og J. Samnadda, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 15. juli 2021,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 4, stk. 2, litra b), artikel 6, stk. 1, artikel 11, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT 2002, L 3, s. 1).

2 Denne anmodning er blevet forelagt i forbindelse med en tvist mellem Ferrari SpA, på den ene side, og Mansory Design & Holding GmbH (herefter »Mansory Design«) og dette selskabs direktør, WH, på den anden side, vedrørende en krænkelsessag og en række accessoriske påstande som følge af en angivelig krænkelse af de rettigheder, der er knyttet til et ikke-registreret EF-design.

Retsforskrifter

3 Følgende fremgår af 6., 7., 16., 17., 21. og 25. betragtning til forordning nr. 6/2002:

»(6) Målene for denne retsakt, nemlig at beskytte et design i alle medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. [Unionen] kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. […]

(7) En bedre beskyttelse af industriel formgivning vil ikke alene fremme de enkelte designeres bidrag til summen af Fællesskabets formåen på dette område, men også fremme innovation og udvikling af nye produkter samt investering i produktion heraf.

[…]

(16) Nogle af [Unionens økonomiske] sektorer fremstiller en lang række design til produkter, der ofte har kort levetid, hvor beskyttelse uden omstændelige registreringsformaliteter er en fordel, og hvor beskyttelsens varighed er af mindre betydning. På den anden side er der industrisektorer, som ønsker fordelene ved registrering på grund af den hermed forbundne større retssikkerhed, og som kræver mulighed for en længere beskyttelsestid svarende til deres produkters forventede levetid.

(17) Dette nødvendiggør to former for beskyttelse, et ikke-registreret design af kort varighed og et andet registreret design af længere varighed.

[…]

(21) Den eneret, der gives med et registreret EF-design, modsvares af den større retssikkerhed, der er forbundet med registrering. Det ikke-registrerede EF-design bør til gengæld kun give ret til at forhindre kopiering. Beskyttelsen kan derfor ikke udvides til at omfatte designprodukter, der er resultatet af en anden designers uafhængige frembringelse. Denne ret bør også omfatte handel med produkter, hvori ulovlige design er inkorporeret.

[…]

(25) De industrisektorer, der inden for korte perioder frembringer en lang række design, der kan have kort levetid, og hvoraf måske kun nogle få bliver markedsført, vil ofte foretrække et ikke-registreret EF-design. […]«

4 Denne forordnings artikel 1 med overskriften »EF-design« bestemmer i stk. 2, litra a):

»Et EF-design beskyttes:

a) som et »ikke-registreret EF-design«, hvis det gøres offentligt tilgængeligt i overensstemmelse med denne forordning.«

5 Nævnte forordnings artikel 3 med overskriften »Definitioner« bestemmer:

»I denne forordning forstås ved:

a) »[d]esign«: et produkts eller en del af et produkts udseende, navnlig bestemt af de særlige træk ved selve produktets og/eller dets udsmyknings linjer, konturer, farver, form, tekstur og/eller materiale

b) »[p]rodukt«: en industrielt eller håndværksmæssigt fremstillet artikel, herunder bl.a. dele, der er bestemt til at blive samlet til et sammensat produkt, samt emballage, udstyr, grafiske symboler og typografiske skrifttyper, men ikke edb-programmer

c) »[s]ammensat produkt«: et produkt, der består af flere komponenter, som kan udskiftes, således at produktet kan skilles ad og samles igen.«

6 Samme forordnings artikel 4 med overskriften »Betingelser for beskyttelse« bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Et design beskyttes af et EF-design, hvis designet er nyt og har individuel karakter.

2. Et design, der finder anvendelse på eller indgår i et produkt, som udgør en komponent af et sammensat produkt, anses kun for at være nyt og have individuel karakter, hvis:

a) komponenten efter at være blevet inkorporeret i det sammensatte produkt fortsat er synlig under normal brug af dette produkt, og

b) synlige elementer af komponenten i sig selv opfylder kravene om nyhed og individuel karakter.«

7 Artikel 5 i forordning nr. 6/2002 med overskriften »Nyhedskravet« bestemmer i stk. 1, litra a):

»Et design anses for nyt, hvis intet identisk design er blevet offentliggjort:

a) inden den dato, hvor det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, første gang er blevet offentliggjort, hvis det er et ikke-registreret EF-design

[…]«

8 Denne forordnings artikel 6 med overskriften »Individuel karakter« bestemmer i stk. 1, litra a):

»Et design anses for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle andre design, som er blevet offentliggjort:

a) inden den dato, hvor det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, første gang er blevet offentliggjort, hvis det er et ikke-registreret EF-design.«

9 Nævnte forordnings artikel 7 med overskriften »Offentliggørelse« bestemmer i stk. 1:

»Med henblik på anvendelsen af artikel 5 og 6 anses et design for at være blevet offentliggjort, hvis det er blevet bekendtgjort i forbindelse med registreringen eller på anden måde, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt inden den i artikel 5, [stk. 1,]litra a), og artikel 6, stk. 1, litra a), eller i artikel 5, [stk. 1,]litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede dato, alt efter det enkelte tilfælde, undtagen i tilfælde hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i [Unionen] ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Designet anses dog ikke for at være blevet offentliggjort, blot fordi tredjemand har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.«

10 Samme forordnings artikel 11 med overskriften »Begyndelses- og sluttidspunktet for et ikke-registreret EF-designs beskyttelse« bestemmer:

»1. Et design, der opfylder de i første afdeling fastsatte betingelser, beskyttes som ikke-registreret EF-design for et tidsrum på tre år fra den dato, hvor designet først er blevet offentliggjort inden for [Unionen].

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 anses et design for at være blevet offentliggjort i [Unionen], hvis det er blevet bekendtgjort, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde er blevet kendt i [Unionen], således at fagkredsene inden for den pågældende sektor i [Unionen] med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Designet anses dog ikke for at være blevet offentliggjort, blot fordi tredjemand har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.«

11 Artikel 19 i forordning nr. 6/2002 med overskriften »De rettigheder, der er knyttet til et registreret EF-design«, har følgende ordlyd:

»1. Registreringen som et EF-design giver indehaveren eneret til at bruge det pågældende design og til at forbyde tredjemand at bruge det uden indehaverens samtykke. Ved brug af det

pågældende design forstås navnlig fremstilling, udbud, markedsføring, indførsel, udførsel eller brug af et produkt, som designet indgår i eller finder anvendelse på, eller oplagring af et sådant produkt med de nævnte formål.

2. Et ikke-registreret EF-design giver imidlertid kun indehaveren ret til at forbyde de i stk. 1 nævnte handlinger, hvis den brug, som der gøres indsigelse imod, skyldes kopiering af det beskyttede design.

Den brug, der gøres indsigelse imod, anses imidlertid ikke for at skyldes kopiering af et beskyttet design, hvis den hidrører fra et selvstændigt arbejde fra en designer, som med rimelighed må formodes ikke at have haft kendskab til det design, indehaveren har offentliggjort.

[…]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

12 Ferrari, der har hjemsted i Italien, fremstiller racerbiler og sportsvogne. Selskabets topmodel, FXX K, som der kun fremstilles et begrænset antal af, er kun beregnet til kørsel på racerbaner.

13 Ferrari præsenterede for første gang FXX K for offentligheden i en pressemeddelelse af 2. december 2014. Pressemeddelelsen indeholdt de følgende to fotografier, som viser køretøjet henholdsvis fra siden og forfra.

14 Ferrari FXX K findes i to versioner, der kun adskiller sig fra hinanden ved farven på det »V«, der findes på motorhjelmen. I den ene version har »V'et« farven sort bortset fra den nederste spids, der har samme kolorering som køretøjets grundfarve. I den anden version har hele det nævnte »V« farven sort.

15 Mansory Design, som WH er direktør for, driver virksomhed inden for personalisering af high-end køretøjer. De har begge hjemsted i Tyskland. Siden 2016 har Mansory Design fremstillet og markedsført byggesæt af udstyrsdele til personalisering, de såkaldte »tuning kits«, der har til formål at nærme udseendet af Ferrari 488 GTB, der er en serieproduceret model beregnet til almindelig færdsel, og som har været på markedet siden 2015, til udseendet af Ferrari FXX K.

16 Mansory Design tilbyder en række byggesæt til ændring af udseendet af Ferrari 488 GTB, heriblandt to versioner af front kit, der afspejler de to versioner af Ferrari FXX K, og i den ene version er det »V«, der er på motorhjelmen, i farven sort, bortset fra den nederste spids, mens det

er farvet helt sort i den anden version. En fuldstændig ændring af Ferrari 488 GTB indebærer udskiftning af en stor del af det synlige karosseri. I marts 2016 præsenterede Mansory Design på International Motor Show i Genève (Schweiz) et køretøj, der havde gennemgået en sådan ændring, med navnet Mansory Siracusa 4XX.

17 Ferrari er af den opfattelse, at Mansory Designs markedsføring af disse komponenter udgør en krænkelse af de rettigheder, der tilkommer Ferrari i henhold til et eller flere ikke-registrerede EF-design, som selskabet er indehaver af.

18 Principalt har Ferrari gjort gældende, at markedsføringen af de omhandlede front kits udgør en krænkelse af et første ikke-registreret EF-design, som selskabet er indehaver af, og som vedrører den del af selskabets FXX K-model, der består af elementet formet som et »V« på motorhjelmen, det i længderetningen placerede vingeformede element, som udgår fra midten af førstnævnte element, den såkaldte »strake«, den i kofangeren integrerede frontspoiler, der består af to lag, samt det vertikale element i midten, der forbinder frontspoileren med motorhjelmen. Denne del opfattes som et hele, der definerer køretøjets specifikke »ansigtstræk«, og som ligeledes giver associationer til et fly eller en Formel 1-vogn. Ifølge Ferrari opstod dette ikke-registrerede EF-design på det tidspunkt, hvor pressemeddelelsen af 2. december 2014 blev offentliggjort.

19 Subsidiært har Ferrari gjort gældende, at selskabet er indehaver af et andet ikke-registreret EF-design, der vedrører frontspoileren med to lag, og som opstod ved offentliggørelsen af pressemeddelelsen af 2. december 2014, eller senest den 3. april 2015 ved offentliggørelsen af en film med titlen »Ferrari FXX K – The Making Of«, og som også er blevet krænket af Mansory Designs markedsføring af front kits.

20 Mere subsidiært har Ferrari støttet sit søgsmål på et tredje ikke-registreret EF-design, der vedrører udseendet af Ferrari FXX K som helhed, således som dette fremgår af et andet fotografi af køretøjet set skråt fra siden, der ligeledes indgik i pressemeddelelsen af 2. december 2014.

21 Ferrari har ligeledes for så vidt angår de komponenter, der udbydes til salg på Forbundsrepublikken Tysklands område, påberåbt sig rettigheder i henhold til beskyttelsen mod kopiering på grundlag af lovgivningen om illoyal konkurrence.

22 I første instans nedlagde Ferrari på disse forskellige grundlag påstand om forbud i hele Den Europæiske Union mod produktion, udbud, markedsføring, import og eksport, benyttelse eller besiddelse af de omtvistede udstyrsdele og nedlagde flere accessoriske påstande om fremlæggelse af regnskabsoplysninger, tilbagekaldelse og destruktion af de omhandlede produkter og om tildeling af skadeserstatning. Landgericht Düsseldorf (den regionale ret i første instans i Düsseldorf, Tyskland) frifandt de sagsøgte i det hele.

23 Ferrari appellerede denne afgørelse ved Oberlandesgericht Düsseldorf (den regionale appeldomstol i Düsseldorf, Tyskland) og gjorde gældende, at selskabets påstande om forbud og om tilbagekaldelse og destruktion af de omhandlede produkter ikke længere havde nogen genstand, for så vidt som de var baseret på rettigheder, der var knyttet til de påberåbte EF-design, eftersom disse rettigheder var udløbet den 3. december 2017. Derimod opretholdt Ferrari navnlig påstandene om erstatning for det af selskabet lidte tab.

24 Ferrari fik ikke medhold af appeldomstolen, der fastslog, at de påstande, Ferrari havde nedlagt på grundlag af disse ikke-registrerede EF-design, var ugrundede. Ifølge denne domstol havde det første påberåbte EF-design vedrørende den del af Ferrari FXX K, der er beskrevet i nærværende

doms præmis 18, aldrig eksisteret, eftersom Ferrari ikke havde godtgjort, at mindstekravet om en vis selvstændighed og en vis formmæssig enhed var opfyldt. Det andet af Ferrari påberåbte EF-design vedrørende udseendet af frontspoileren med to lag havde ifølge appeldomstolen heller aldrig eksisteret, eftersom det heller ikke opfyldte betingelsen om formmæssig enhed. Med hensyn til det tredje design vedrørende udseendet af Ferrari FXX K som helhed fandt appeldomstolen, at det rent faktisk havde eksisteret, men at det ikke var blevet krænket af Mansory Design.

25 Ferrari iværksatte derpå *revisionsanke* ved Bundesgerichtshof (forbundsdomstol, Tyskland). Denne domstol, som antog sagen til realitetsbehandling, er af den opfattelse, at udfaldet heraf afhænger af fortolkningen af forordning nr. 6/2002, bl.a. spørgsmålet om, under hvilke betingelser en del af et produkts udseende, i det foreliggende tilfælde den af Ferrari påberåbte del, som indgår i FXX K-modellen, i henhold til denne forordning kan beskyttes som et ikke-registreret EF-design.

26 I denne forbindelse ønsker den forelæggende ret for det første oplyst, om offentliggørelsen som omhandlet i artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 af billedet af et produkt som helhed også kan anses for offentliggørelse af designet af dele af dette produkt.

27 For så vidt som dette er tilfældet, ønsker den forelæggende ret for det andet afklaret, om en del af et produkts udseende for at kunne udgøre et særskilt design, der er forskelligt fra det samlede produkts design, således som appeldomstolen fastslog, skal udvise en vis selvstændighed og en vis formmæssig enhed, der gør det muligt at fastslå, at udseendet af den pågældende del ikke udviskes fuldstændig i det pågældende produkts udseende, men tværtimod giver et selvstændigt helhedsindtryk i forhold til produktets overordnede udformning.

28 På denne baggrund har Bundesgerichtshof (forbundsdomstol) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Kan der som følge af en offentliggørelse af et helhedsbillede af et produkt i henhold til artikel 11, stk. 1, og [artikel 11,] stk. 2, første punktum, i forordning […] nr. 6/2002 opstå ikke-registrerede EF-designrettigheder til enkelte dele af produktet?

2) Såfremt svaret på det første spørgsmål er bekræftende:

Hvilket retligt kriterium skal der anvendes inden for rammerne af vurderingen af den individuelle karakter i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 6, stk. 1, i forordning […] nr. 6/2002 ved fastlæggelsen af helhedsindtrykket for så vidt angår en komponent, der – som eksempelvis en del af et køretøjskarosseri – inkorporeres i et sammensat produkt? Kan der navnlig lægges vægt på, om komponentens udseende, således som det opfattes af en informeret bruger, ikke udviskes fuldstændig i det sammensatte produkts udseende, men har en vis formmæssig selvstændighed og enhed, som gør det muligt at identificere et æstetisk helhedsindtryk, der er uafhængigt af den overordnede udformning?«

Om de præjudicielle spørgsmål

29 Med sine to spørgsmål, der skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 skal fortolkes således, at offentliggørelsen af billeder af et produkt, såsom offentliggørelsen af fotografier af en bil, kan indebære offentliggørelse af designet af en del eller en komponent af dette produkt, og i bekræftende fald, i hvilket omfang en del af et produkts udseende som omhandlet i denne forordnings artikel 3,

litra a), eller en komponent af et sammensat produkt som omhandlet i samme forordnings artikel 3, litra c), og artikel 4, stk. 2, skal være selvstændigt i forhold til produktet i dets helhed for, at det kan vurderes, om dette udseende har individuel karakter som omhandlet i samme forordnings artikel 6, stk. 1.

30 Det skal indledningsvis bemærkes, at i henhold til artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002 forstås ved design »et produkts eller en del af et produkts udseende, navnlig bestemt af de særlige træk ved selve produktets og/eller dets udsmyknings linjer, konturer, farver, form, tekstur og/eller materiale«. Det følger heraf, at udseendet inden for rammerne af den ordning, som er fastsat ved forordning nr. 6/2002, udgør den afgørende faktor for et design (dom af 21.9.2017, Easy Sanitary Solutions og EUIPO mod Group Nivelles, C-361/15 P og C-405/15 P, EU:C:2017:720, præmis 62, og af 8.3.2018, DOCERAM, C-395/16, EU:C:2018:172, præmis 25).

31 Hvad angår formålet med forordning nr. 6/2002 skal det bemærkes, at forordningen ifølge sjette og syvende betragtning indfører en beskyttelse af design i alle medlemsstaterne, en bedre beskyttelse af industriel formgivning, der bl.a. fremmer innovation og udvikling af nye produkter samt investering i produktion heraf. Domstolen har ligeledes allerede præciseret, at formålet med denne forordning består i at sikre en effektiv beskyttelse af registrerede EF-design (dom af 27.9.2017, Nintendo, C-24/16 og C-25/16, EU:C:2017:724, præmis 73 og den deri nævnte retspraksis).

32 Det fremgår endvidere af 16. og 25. betragtning til forordning nr. 6/2002, at EU-lovgiver ved at indføre ordningen vedrørende ikke-registreret EF-design med henblik på at fremme innovation har tilsigtet at beskytte design, der anvendes på, eller som indgår i, produkter med kort økonomisk levetid, for hvilke designerne ønskede at opnå en hurtig og effektiv beskyttelse uden at skulle gennemgå registreringsformaliteterne, og hvor beskyttelsens varighed er af mindre betydning.

33 De materielle betingelser for beskyttelsen af et EF-design, såvel registreret som et ikke-registreret, dvs. at det skal være nyt og have individuel karakter som omhandlet i artikel 4-6 i forordning nr. 6/2002, er de samme såvel for produkter som for dele af et produkt. Når der er tale om beskyttelsen af udseendet af en komponent af et sammensat produkt, skal der imidlertid tages hensyn til kravene i denne forordnings artikel 4, stk. 2.

34 I det foreliggende tilfælde tilkommer det den forelæggende ret at afgøre, om elementerne af karosseriet af den omhandlede bil udgør »dele af et produkt« som omhandlet i artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002, eller »komponenter af et sammensat produkt« som omhandlet i denne forordnings artikel 3, litra c), og artikel 4, stk. 2. Når dette er sagt, tilkommer det Domstolen at forsyne denne ret med relevant vejledning med henblik på at afgøre den tvist, der er indbragt for den (jf. i denne retning og analogt dom af 4.7.2019, Tronex, C-624/17, EU:C:2019:564, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

35 Den forelæggende ret ønsker navnlig oplyst, om offentliggørelsen som omhandlet i artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 af billedet af et produkt som helhed ligeledes skal anses for offentliggørelse af designet af dele af dette produkt.

36 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 6/2002, at den formelle betingelse for beskyttelse af et ikke-registreret EF-design er offentliggørelse i overensstemmelse med forordningens artikel 11, stk. 2, forudsat at de materielle betingelser for at opnå beskyttelse er opfyldt. I henhold til sidstnævnte bestemmelse anses et design for at være blevet offentliggjort i Unionen, »hvis det er blevet bekendtgjort, eller det er

udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde er blevet kendt i [Unionen], således at fagkredsene inden for den pågældende sektor i [Unionen] med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse«.

37 Af denne bestemmelse fremgår således, at et ikke-registreret EF-design opstår fra den dato, hvor det først er blevet offentliggjort inden for Unionen. Det fremgår nemlig af denne bestemmelse, at et design er »offentliggjort«, når det er blevet bekendtgjort ved arrangementer, som »fagkredsene inden for den pågældende sektor i [Unionen] med rimelighed kan have fået kendskab til«. Dette kriterium er opfyldt, når gengivelser af det nævnte design er blevet fordelt til erhvervsdrivende inden for den pågældende sektor (jf. i denne retning dom af 13.2.2014, H. Gautzsch Großhandel, C-479/12, EU:C:2014:75, præmis 30).

38 Som bemærket af generaladvokaten i punkt 64 i forslaget til afgørelse er det, for at offentliggørelsen af designet af et produkt som helhed indebærer offentliggørelse af en del af produktet, nødvendigt, at udseendet af denne del kan identificeres klart ved offentliggørelsen. Hvis dette ikke er tilfældet, kan fagkredsene ikke med rimelighed få kendskab til den pågældende del af det omhandlede produkt, således som det kræves i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 6/2002.

39 I denne henseende har Domstolen for så vidt angår registrerede EF-design allerede fastslået, at den ordning med EF-design, der følger af forordning nr. 6/2002, kræver, at afbildningen af et design gør det muligt klart at identificere designet, således at de erhvervsdrivende kan få relevante oplysninger om tredjemands rettigheder (jf. i denne retning dom af 5.7.2018, Mast-Jägermeister mod EUIPO, C-217/17 P, EU:C:2018:534, præmis 54, 55 og 60). Disse betragtninger er ligeledes relevante med hensyn til ikke-registrerede EF-design, eftersom aktuelle og potentielle konkurrenter til designeren eller den person, som udnytter det omhandlede design, i dette tilfælde ligeledes har behov for klare og præcise oplysninger.

40 Når dette er sagt, indebærer kravet om, at det skal være muligt at identificere genstanden for beskyttelsen, som bidrager til et vist niveau af retssikkerhed inden for rammerne af ordningen for beskyttelse af ikke-registrerede EF-design, ikke en forpligtelse for designerne til særskilt at offentliggøre enhver af de dele af deres produkter, for hvilke de ønsker at nyde beskyttelse af et ikke-registreret EF-design. Som generaladvokaten har anført i punkt 70 i forslaget til afgørelse, ville et sådant krav stride imod det mål om enkelthed og hurtighed, der som bemærket af Domstolen begrundede indførelsen af det ikke-registrerede EF-design (jf. i denne retning dom af 19.6.2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, præmis 42).

41 Som generaladvokaten har anført i punkt 76 i forslaget til afgørelse, ville en forpligtelse til særskilt at offentliggøre designet af en del af et produkt over for designere af hensyn til retssikkerheden for tredjemand, endvidere indebære en tilsidesættе af den ligevægt, EU-lovgiver ønskede, at der skal være inden for rammerne af ordningen vedrørende ikke-registrerede EF-design, der i sagens natur indebærer et lavere retssikkerhedsniveau end det, et registreret EF-design indebærer.

42 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at beskyttelsesniveauet for indehaveren af et ikke-registrerede EF-design ligeledes er lavere. For det første er indehaveren i henhold til artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 udelukkende beskyttet mod kopiering af hans ikke-registrerede design. For det andet er varigheden af den beskyttelse, der gives ikke-registrerede EF-design i henhold til denne forordnings artikel 11, stk. 1, begrænset til tre år regnet fra den første offentliggørelse.

43 Set i dette lys, og idet EU-lovgiver ikke har givet udtryk for en anden hensigt, skal artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 fortolkes således, at bestemmelsen ikke forpligter designere til særskilt at offentliggøre hver del af deres produkter, som de ønsker skal beskyttes som et ikke-registreret EF-design.

44 Kriteriet om, at fagkredsene skal have fået kendskab til de arrangementer, som udgør en offentliggørelse, forudsætter imidlertid, at designet af den pågældende del eller komponent af produktet er klart identificerbart. Når offentliggørelsen som i det foreliggende tilfælde består i en offentliggørelse af et fotografi af et produkt, skal de særlige træk ved den pågældende del eller komponent af produktet, for hvilket der påberåbes beskyttelse, klart være synlige.

45 Det bemærkes herved, at med hensyn til udtrykket »alle andre design« i artikel 6 i forordning nr. 6/2002 skal vurderingen af den individuelle karakter ifølge Domstolens praksis foretages ud fra et eller flere bestemte design, som er individualiseret, bestemt og identificeret blandt alle de design, som tidligere er blevet offentliggjort (jf. i denne retning dom af 19.6.2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, præmis 25). I dette øjemed er det nødvendigt at råde over en afbildning af det tidligere design, som gør det muligt at identificere dette præcist og sikkert.

46 Sammenligningen af det helhedsindtryk, som de omtvistede design giver, skal foretages på grundlag af hele det udseende, som udgør ethvert af disse design. Domstolen har med hensyn hertil fastslået, at artikel 6 i forordning nr. 6/2002 skal fortolkes således, at for at et design kan anses for at have individuel karakter, skal det helhedsindtryk, som dette design giver en informeret bruger, adskille sig fra det helhedsindtryk, som en sådan bruger får ikke af en kombination af enkelte bestanddele taget fra flere tidligere design, men af et eller flere tidligere design individuelt set (dom af 19.6.2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, præmis 35).

47 Det følger heraf, således som generaladvokaten har anført i punkt 104 i forslaget til afgørelse, at begrebet »individuel karakter« som omhandlet i artikel 6 i forordning nr. 6/2002 ikke regulerer forholdet mellem designet af et produkt og designet af de dele, som produktet består af, men forholdet mellem disse design og andre tidligere design.

48 Med henblik på at vurdere denne individuelle karakter i forhold til det helhedsindtryk, som det påberåbte designs udseende giver en informeret bruger, skal der tages udgangspunkt i selve definitionen af begrebet »design«, der fremgår af artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002, og navnlig de særlige træk ved selve produktets linjer, konturer, farver, form, tekstur og/eller materiale.

49 Da udtrykket »del af et produkt« ikke præciseres i forordning nr. 6/2002, skal det forstås efter dets sædvanlige betydning i almindelig sprogbrug (jf. analogt dom af 20.12.2017, Acacia og D'Amato, C-397/16 og C-435/16, EU:C:2017:992, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis). Som anført af generaladvokaten i punkt 107 i forslaget til afgørelse skal det således forstås som et udsnit af det »hele«, som produktet udgør. For at udseendet af denne del kan beskyttes som et EF-design, skal den pr. definition være synlig. Som det fremgår af denne forordnings artikel 4, stk. 2, er dette ligeledes tilfældet, når det påberåbte EF-design udgør en komponent af et sammensat produkt.

50 Det følger heraf, at med henblik på at gøre det muligt at vurdere betingelserne for at opnå beskyttelse som EF-design skal den pågældende del af produktet eller komponenten af et sammensat produkt være synlig og afgrænset af elementer, der udgør produktets særlige udseende, dvs. ved hjælp af linjer, konturer, farver, former eller særlige tekstur. Dette

forudsætter, at udseendet af den pågældende del af produktet eller komponent af det sammensatte produkt i sig selv kan give et helhedsindtryk og ikke udviskes fuldstændigt i produktet i dets helhed.

51 I hovedsagen tilkommer det dermed den forelæggende ret at undersøge, om de af Ferrari påberåbte særlige træk ved designet af de dele, der udgør den pågældende bils karosseri, opfylder betingelserne for at opnå beskyttelse som ikke-registreret EF-design.

52 Henset til ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 skal fortolkes således, at offentliggørelsen af billeder af et produkt, såsom offentliggørelsen af fotografier af en bil, kan indebære offentliggørelse af designet af en del af dette produkt som omhandlet i denne forordnings artikel 3, litra a), eller af en komponent af produktet som et sammensat produkt som omhandlet i nævnte forordnings artikel 3, litra c), og artikel 4, stk. 2, forudsat, at udseendet af den pågældende del eller komponent kan identificeres klart ved offentliggørelsen. For at det kan vurderes, om dette udseende opfylder det krav om individuel karakter, som er fastsat i samme forordnings artikel 6, stk. 1, er det nødvendigt, at den pågældende del eller komponent udgør et synligt udsnit af produktet eller af det sammensatte produkt, som er skarpt afgrænset af særlige linjer, konturer, farver, eller en særlig form eller tekstur.

Sagsomkostninger

53 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design skal fortolkes således, at offentliggørelsen af billeder af et produkt, såsom offentliggørelsen af fotografier af en bil, kan indebære offentliggørelse af designet af en del af dette produkt som omhandlet i denne forordnings artikel 3, litra a), eller af en komponent af produktet som et sammensat produkt som omhandlet i nævnte forordnings artikel 3, litra c), og artikel 4, stk. 2, forudsat, at udseendet af den pågældende del eller komponent kan identificeres klart ved offentliggørelsen.

For at det kan vurderes, om dette udseende opfylder det krav om individuel karakter, som er fastsat i samme forordnings artikel 6, stk. 1, er det nødvendigt, at den pågældende del eller komponent udgør et synligt udsnit af produktet eller af det sammensatte produkt, som er skarpt afgrænset af særlige linjer, konturer, farver eller en særlig form eller tekstur.

Underskrifter